
Нью-Йорська група

ПІДГОТУВАЛА: ПИЛИПЕНКО МАРІЯ

Нью-Йоркська група

- українська літературна організація, заснована 20 грудня 1958 року в італійській кав'ярні «Павич» на Вест-стріт 4, біля парку Вашингтона в Нью-Йорку. Килина, Бойчук і Тарнавський, за кавою обговорювали своє майбутнє і вирішили видавати журнал-річник «Нові поезії» й називати себе та тих, хто до них пристав би, Нью-Йоркською Групою.

Журнал вийшов десь у першій половині 1959 р. Брали в нім участь сім поетів — *Емма Андіївська, Юрій Тарнавський, Віра Вовк, Богдан Рубчак, Женья Васильківська, Патриція Килина, Богдан Бойчук.*

Як створилося це гроно?

Після другої світової війни за межами України знову опинилася чимала когорта поетично обдарованих митців.

«Важко сказати про волю і стійкість, як в уривку
«підрайноскої поезії та діалогу, мови,
переступив, проствердність поетів та знайої
творців), увільненому чужомовному світі могла
виявитися просто непоміченою, —
соці декоративною спорудою без прикрас.
Однак цього не сталося, бо тільки
художня якість є першим і неспростуваним
аргументом, у творчості якого
національного мистецтва в собою
історичному контексті. Це вразило
вельми відмінною
молоді поети, відкинуті за межі Вітчизни, і,
склавши уквіт дефензивній традиції, обрали
інший шлях — шлях творення власне
поетичних цінностей».

НЬЮ- ЙОРКСЬКА ГРУПА

6

Поети
Нью-Йоркської
групи

ВИДАВНИЦТВО
РАНОК

Як все було далі?

Докладне вивчення яскравих пагонів єдиного дерева української поезії у світі — це борг вітчизняного літературознавства, який, однак, не так легко сплатити. Адже йдеться про явища на межах національної й світової поетичної традиції, несподівані ефекти поєднання й дифузії різних напрямів і стилів. І коли, приміром, до лірики Б. Рубчака можна з певними застереженнями застосувати вироблені досі критерії аналізу поетичного тексту, то вже лірику Ю. Тарнавського, Емми Андіївської чи Р. Бабовала поза новітніми тенденціями іспанської, американської й французької поезій годі збагнути.

Портрет кожного митця

ЕММА АНДІЄВСЬКА, ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ, ВІРА ВОВК,
БОГДАН РУБЧАК, БОГДАН БОЙЧУК.

БОГДАН БОЙЧУК

поет-модерніст, прозаїк, перекладач та літературний критик, член Нью-Йоркської групи, один з її засновників. Член ОУП «Слово» та НСПУ, лауреат Міжнародної літературної премії ім. Гоголя (1998).

Bohdan Boychuk

Бойчук Богдан народився 1927 р. в с. Рокитне Івано-Франківської області. Був співредактором журналу «Літературна Україна» в Києві. У 1944 р. живе у Німеччині, де закінчив гімназію, а з 1949 р. — у Нью-Йорку. Редактором Нью-Йоркського журналу «Українська лірика» (1956-1973) ініціатором «Голосів Руху» (1973-1977) у Нью-Йорку. Член ОУП «Слово» та НСПУ. Автор збірок поезії «Світло в темряві» (1990), «Оце мій люд, оце моя земля» (1998), «Колодязь сорому і болю і надії» (2000), «Смерть і життя» (2002), «Світло в темряві» (2003), «Світло в темряві» (2004), «Світло в темряві» (2005), «Світло в темряві» (2006), «Світло в темряві» (2007), «Світло в темряві» (2008), «Світло в темряві» (2009), «Світло в темряві» (2010), «Світло в темряві» (2011), «Світло в темряві» (2012), «Світло в темряві» (2013), «Світло в темряві» (2014), «Світло в темряві» (2015), «Світло в темряві» (2016), «Світло в темряві» (2017), «Світло в темряві» (2018), «Світло в темряві» (2019), «Світло в темряві» (2020), «Світло в темряві» (2021), «Світло в темряві» (2022), «Світло в темряві» (2023), «Світло в темряві» (2024), «Світло в темряві» (2025).

ЮРІЙ ТАРНАВСЬКИЙ

український поет та прозаїк, один із засновників Нью-Йоркської Групи, та співзасновник і співредактор її літературно-мистецького річника «Нові Поезії».

Юрій Тарнавський народився у 1934 році в м. Турка на Бойківщині. До 1939-го року він провів дитячі роки у Польщі, а відтак в Україні і в Турці. В 1944-му році виїхав з родиною до Німеччини. Після війни проживав у таборі для в'язнів, та тільки горбата самота відповідає, усміхаючись широко, переміщених осіб у Новому Ульмі, де й відвідував українську і німецьку пригадуючи, що вона теж жіночого роду». Ця метафора з поеми Ю. Тарнавського, місце відпочивання сухих, як горіх, США в 1952-ому році.

«Оперене серце» почасти півкуль кучерявого мозку,

де можна, залишивши поле бою, оглядаючись, перестати бути винним, дряпанним, ссаним всередині, контексті нью-йоркської де можна майже заснути з ротом, повним смаку поетичної когорти молока жовтих грудей південних овочів...»

вирізняється абсолютно («Ода до кафе») особною манерою письма.

Богдан Рубчак

письменник (поет, літературознавець, есеїст). Автор збірок поезій, співредактор і співупорядник книжок, представник модернізму в українській поезії 1960-их років, член Нью-Йоркської групи. З 1948 у США: з 1968 викладач у Рутгерському, з 1973 — в Іллінойському університетах.

Окрім збірок поезій написав понад 100 статей та есе, разом з Богданом Рубчаком опублікував антологію 1935 року «Поезія української творчості в Україні, у діаспорі та в Європі» в м. Гітхед, де в ньому опублікував і його поезію. Після цього він працював редактором в Деллінгені, там продовжував співпрацювати з журналом «Вісник», а відтак вийшов у м. Бостон до Американської школи в Нью-Джерсі разом із Б. Бойчуком антологію поезії «Координати» (I — II, 1969).

Емма Андіївська

українська письменниця, поетеса та художниця, що працює у стилі сюрреалізму та герметизму.

Створила власний релігійно-естетичний раці у мистецтві образів у високо індивідуальній хворобі фобією фізичних і духовних предметів і теми є головним у творчості Андіївської. Авторка «Антієвська» малює мінімальною представниця модернізму в українській поезії у 1937 році переїхати ХХ століття до Вишгорода а згодом поїхав у 1939 році до Києва. Після війни в Україні в родині Андіївської та Кислярів. Вона і її мати вийшли на Волинь. Родина жила в анетійській окупаційній зоні Берлінська привинці і в роки війни була в блоку. Батько її родина переїхав до столиці між до бабору мистецтва та філософськими особистостями, а потім до Мюнхена.

Віра Вовк

українська письменниця, літературознавець, прозаїк, драматург і перекладач; пише українською, німецькою і португальською мовами, мешкає в Бразилії. Учасниця Нью-Йоркської літературної групи.

«Я діплена з доброї
Народилася у Бориславі (українські
землі в Рівненській області, тепер
Бориславської єдичини
Львіві) Кудрича об'єднанні в родинах буревій,
археолога; Виростала на Гуцульщині: в
темні ялиці шумлять у мені,
містечку Кути. Навчалася в гімназії у
темна. Тисмениці таємниці
Львові, потім у середній дівочій
струмить у жилах
школі ім. Кларі Шуманн у Дрездені.
Моя душа стане дзвоном,
В еміграції у 1945 році (німецькою,
Бразилії) бойківської дзвіниці,
Щоб голосити за мертвими
І будити живих».